

**PUHE BLAGUSHAN JA LEFORTOVON
KAUPUNGINOSAN PUOLUEJAOTTOMASSA
KONFERENSSISSA
HELMIKUUN 9 pnä 1920**

SANOMALEHTISELOSTUS

Puheessaan toveri Lenin kosketteli nykyisen neuvostokauden kahta päivänpolttavaa kysymystä: kansainvälistä tilannetta ja työrintamaa.

— Punainen Armeijamme, toveri Lenin lausui, on lujittanut voitoillaan Neuvosto-Venäjän asemaa ja tuottanut meille ensimmäisen voiton Ententen imperialisteista. Miten tämä voitto on selitettävissä? On selvää, että se ei ole pelkästään rintamalla saavutettujen voittojen tulos, vaan myös tulos siitä, että olemme voittaneet puolellemme meitä vastaan sotivien maiden sotamiehet. Maihinnousullaan liittoutuneet itse rappeuttivat joukkonsa ja niiden oli pakko viedä ne nopeasti pois. Sotamiehet kieltäytyivät taistelemasta meitä vastaan. Jo pelkkä sana „Neuvostovalta”, t.s. työtätekevien valta, täyttää koko maailman proletaarien sydämet suurella ilolla.

Me valloitimme agitaatiolla ja propagandalla Ententeltä, sen omat sotavoimat. Me voitimme imperialistit, mutta emme pelkästään sotilaittemme avulla, vaan myös nojamalla niiden omien sotilaiden meille osoittamaan myötätuntoisuuteen. Toisaalta olemme todistaneet teoin emmekä vain sanoin noudattavamme rauhanpolitiikkaa pieniin naapurivaltioihin nähden. Churchillin suulla Englanti uhkasi meitä neljäntoista valtion sotaretkellä, mutta tuo sotaretki meni myttyyn, koska me voittojemme ohella yhä uudelleen toistimme omat rauhantarjouksemme. Me tarjosimme Eestille rauhaa pitämättä lukua rajoista ja pitäen lukua vain siitä, ettemme halua vuodattaa työläisten ja talonpoikien verta minkäänlaisten rajojen tähden.

Saarron lopettaminen johtuu yksinomaan siitä sympatiasta, jota Neuvostovalta herättää meille vihamielisten

maiden työläisissä. Italiassa on menty niin pitkälle, että sosialististen puolueiden kongressi hyväksyi yksimielisesti päätöslauselman Neuvosto-Venäjän saarron lopettamisesta ja kauppasuhteiden uusimisesta sen kanssa. Vaikka pienten maiden porvarilliset hallitukset eivät pidäkään bolsheveikeista, ne ovat kuitenkin vakuuttuneet siitä, että bolshevikit haluavat ystävällisiä naapurisuhteita niihin, samaan aikaan kuin ne, joiden kanssa pitävät yhtä kenraali Denikin tai joku muu kenraali, mitätöntäisivät heti seuraavana päivänä voiton jälkeen kaikki pienten kansojen itsenäisyyspaperit. Olemme solmineet rauhan ilman ainoatakaan tykkiä, ilman ainoatakaan konekivääriä, ilman ainoatakaan laukausta ja panneet alulle rauhan solmimisen kaikkien meitä vastaan sotivien maiden kanssa. Olemme todistaneet käytännössä, että kaikkien hallitusten on laskettava aseensa Neuvostovallan rauhanpolitiikan edessä.

Olemme jo avanneet ikkunan Eurooppaan ja pyrimme käyttämään sitä laajasti. Puolaa yritetään usuttaa kimp-puumme, mutta nuo yritykset eivät onnistu, eikä ole kaukana aika, jolloin solmimme rauhan kaikkien kanssa, vaikka he sanovatkin, etteivät tunnusta meitä. He pelkäävät pahemmin kuin tulta bolshevismitartunnan leviämistä omiin maihinsa, mutta vaikka he ovat ympäröineet itsensä Kiinan muurilla, bolshevismin tartunnainen on jo kuitenkin levinnyt jokaiseen noista maista, se on niissä itsessään. Tuon tartunnan veivät sinne ranskalaiset ja englantilaiset sotamiehet, jotka kävivät Neuvosto-Venäjällä ja hengittivät sen ilmaa. Täten olemme saavuttaneet kaksi voittoa. Olemme murskanneet kaikilla rintamilla valkokaartilaisjoukkioit, valloittamme rauhan kansainvälisessä mitassa emmekä valloita sitä tykeillä vaan sympatioilla, joita olemme onnistuneet herättämään ei ainoastaan työläisissä, vaan jopa pienten kansojen porvarillisissa hallituksissakin.

Edelleen toveri Lenin kosketteli lyhyesti työrintamaa.

— Toverit, hän lausui, olemme pääsemässä kevääseen kestätyämme ennen kuulumattoman vaikean talven, joka on merkinnyt meille vilua, nälkää, pilkkukuumetta ja rautatielaitoksen rappiotilaa. Meidän täytyy voittaa tälläkin rintamalla. Kun saatoimme sodan aikana panna alttiiksi kaikkemme, antaa parhaat voimamme — menivähän valveutuneet työläiset, kommunistit ja kurssilaiset kaikkien muiden eturinnassa kohti kuolemaa ja nostattivat siten

koko armeijan mielialaa — niin sanomme nytkin: meidän on kestettävä tällä taloudellisen rappiotilan rintamalla; kuten silloinkin, kommunistit ja valveutuneet työläiset, kaikkein tunnollisimmat, rehellisimmät, parhaat ja luja-tahtoisimmat, eteenpäin! On sodittava, on taisteltava jokaisesta junasta, jokaisesta veturista. Siihen kehotan puoluejaotonta konferenssia.

Toverit, ennen kuin lopetan puheeni sanon vielä muuttaman sanan Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean viime istuntokaudella hyväksytyistä toimenpiteistä. Istuntokaudella päätettiin useista toimenpiteistä, jotka julkaistaan lähipäivinä sanomalehdissä ja jotka pitää lukea ja käsitellä kaikissa työläisten kokouksissa, kerhotaloissa, tehtaissa ja Punaisen Armeijan joukko-osastoissa. Yksi Yleisvenäläisen TpKK:n tärkeistä päätöksistä, johon mielestäni pitäisi kiinnittää vakavaa huomiota, koskee taistelua virastoissamme ilmenevää byrokratiaa vastaan. Eräs sellainen toimenpide on Yleisvenäläisen TpKK:n päätös Valtionvalvontakoneistomme uudelleenjärjestämisestä työläis- ja talonpoikaisvalvonnan eli työläisinspektion koneistoksi ⁷⁸. Erottamatta entisiä virkamiehiä meidän on asetettava niiden porvarillisten asiantuntijain valvojiksi työläisryhmiä, jotka itse perehtyisivät asioihin, oppisivat hoitamaan tuota työtä ja ottaisivat sen omiin käsiinsä, aivan samoin kuin emme karkottaneet asiantuntijoita armeijastakaan, vaan asetimme työläiskomissaareja valvomaan heitä. On päästävä siihen, että kaikkiin valtionlaitoksiin tulisi työläisiä ja että he valvoisivat koko valtiokoneistoa, ja se tehtävä on annettava puolueeseen kuulumattomille työläisille, joiden tulee valita edustajansa puoluejaottomissa työläisten ja talonpoikien konferensseissa. Pitää tulla ylivoimaisen taakan uuvuttamien kommunistien avuksi. Meidän täytyy saada tähän koneistoon mahdollisimman paljon työläisiä ja talonpoikia. Käymme käsiksi tähän tehtävään, suoritamme sen ja karkotamme sillä virastoistamme byrokritismin. On välttämätöntä, että laajat puolueeseen kuulumattomat joukot valvoisivat kaikkia valtion asioita ja oppisivat itse hallitsemaan.